

РЕШЕНИЕ

№ 26877

гр. София, 12.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7998** по описа за **2024** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от В. Г. Ш. чрез адв. Н. Х. К. със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3 срещу Решение от 22.02.2024г. на СРС, НО, 21 състав, постановено по НАХД №8206/2023г. по описа на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление №СОА23-РД11-340 от 31.03.2023г на Заместник Кмета на Столична [община], с което на В. Г. Ш. е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева за нарушение на чл.14, ал.1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО). В жалбата касаторът излага, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Според касатор съдът не е изследвал изложените в жалбата аргументи за отмяна на наказателното постановление, т.к. същото е издадено в нарушение на процесуалните правила и не е спазено изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. а именно липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и на доказателствата, които го потвърждават. Неправилно била ангажирана отговорността на касатор, тъй като същият не е управител на обекта, счита, че липсва идентитет между описанието на нарушението в съставения АУАН и в НП. Твърди, че към датата, на извършване на твърдяното от АНО нарушение, дружеството “СИПИ КОРПОРЕЙШЪН“ ООД е притежавало валидно заявление за работно време на

посочения търговски обект. През 2018 г. е получило съответното разрешение, което е вписано от кмета на Район С. - Столична община, по №10025 13.09.2018 г.. т. IX. стр. 343. Първоначално в заявлението е имало посочен срок на действие, който в следствие от отменен от съда и е станало безсрочно. Налице са според касатор процесуално нарушение при издаване на Наказателното постановление, като не е спазено изискването на чл. 57. ат. 1. т. 4 от ЗАНН. т.к. АНО не е установил конкретно кой е извършителя на твърдяното нарушение. Счита, че дори и да се приеме, че нарушението е извършено, то са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. К., който поддържа жалбата. По същество моли за отмяна на решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно, претендира разноски по списък.

Ответникът – Заместник кмет на Столична община, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП прокурор Куман Куманов дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 08.01.2023 година, около 04.00 часа, била извършена полицейска проверка в [населено място], [улица], в обект бар „About last night-Lounge bar“. При поискване от управителя на заведението В. Г. Ш. за представяне на заявление за работно време на обекта, такова не било представено. Свидетелят Б. М. съставил АУАН № 1-03,бланков номер 354428 от 08.01.2023 година за нарушение на член 14 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО). За извършената проверка била съставена и докладна записка от 08.01.2023 година от П. П., полицейски служител в 01 РУ на СДВР. Била съставена и докладна записка от свидетеля Б. М., в която посочил, че погрешно е написал член 14 от НРУИТДТСО, вместо член 14,т. 1 от същата. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, АУАН и НП са издадени

от компетентни органи и че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, а наложеното административно наказание в размер, индивидуализиран съобразно член 36, ал.2 от НРУИТДТСО около средния такъв, предвиден в санкционната разпоредба с оглед на обстоятелството, че нарушението не е извършено за първи път.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. СРС е констатирал, че при издаване на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Счел е, че както АУАН, така и оспореното НП, притежават всички законово предвидени реквизити по чл. 42, респ. – чл. 57 ЗАНН. Тези изводи на районния съд се споделят и от настоящия състав на съда.

Съдът намира, че по делото са събрани достатъчно по обем и категорични доказателства за това, че касаторът е извършил вмененото му административно нарушение на чл. 14 ,т.1 от НРУИТДТСО.

Касаторът твърди, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност, тъй като не е управител на обекта. Нито пред СРС, нито пред настоящата инстанция ангажира доказателства за заеманата от него длъжност, в подкрепа на твърденията в касационната жалба. С оглед горното правилно СРС е приел, че липсват доказателства, че Ш. не е бил управител на обекта, като в тази насока не са направени нито в самия АУАН, нито в срока за подаване на възражения срещу АУАН. Именно касатор се е представил пред компетентните органи като управител на заведението, и в това качество е присъствал при проверката и съставянето на акта.

Съгласно член 14, ал.1 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО) търговецът е длъжен да държи на разположение на контролните органи заявление за работното време на обекта.

Представените решение от 29.01.2019 година на АССГ и решение от 12.12.2019 година правилно са приети за неотнорми към предмета настоящето производство, тъй като касаят вписване на краен срок на действие на заверката заявеното за работно време до 12.12.2018 година, което вписване по отношение на крайния срок е отменено с цитираните решения на АССГ. Посочените решения касаят период от няколко години преди извършването на проверката през януари 2023 година, а освен това от мотивите по тях е видно, че за процесния обект е подадено заявление за работно време.

Съгласно член 8 от НРУИТДТСО заявлението за работно време се съхранява в търговския обект и съгласно член 14, ал.1, т.1 от Наредбата трябва да се предостави на контролните органи, което не е извършено от касатор. Видно от съставения АУАН, предявен и подписан от касатор в качеството му на управител на обекта, е посочено, че същият е подал документи, следователно потвърждава, че към момента на проверката заявлението за работно време не се е съхранявало в търговския обект.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя аргументите на СРС, че повдигнатото срещу Ш. административнонаказателно обвинение е доказано от обективна и от субективна страна.

Не са налице обстоятелства, характеризиращи случая като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Извършеното нарушение е формално по своята юридическа природа, като за неговата съставомерност не е предвидено настъпването на каквито и да е вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не вредни последици от извършеното нарушение. Не са представени и доказателства, сочещи наличие на други смекчаващи обстоятелства.

С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определеното наказание.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.02.2024г. по НАХД № 8206/2023г. по описа на СРС, 21-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № СОА23-РД11-340 от 31.03.2023г. на Заместник кмета на Столична община.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: